

İçimdeki Kış

– Hüseyin Yanmaz · 11 Nisan 2026

Bazen gökyüzü masmavi olur
Rüzgar serin eser
Ama insanın içindeki mevsimi
Kimse görmez...

Mavi bir gökyüzü var dışarıda
Serin bir rüzgar dolaşüyor sokaklarda
Dallar usulca eğiliyor rüzgara
Gün sessiz bir masal gibi akıyor zamanın içinden.

Gökyüzü berrak ufuklar açık
Sanki dünya huzurla nefes alıyor
Ama içimde başka bir mevsim var bugün
Sessiz soğuk ve derin...

Kalbimin kıyısında bir titreme
Adını koyamadığım bir hüzün
Bir yanım umutla yarına bakıyor
Bir yanım geçmişin izlerinde kayboluyor.

Rüzgar yüzüme deđdikçe
Hatıralar geçiyor önümden birer birer
Yarım kalmış cümleler
Söylenememiş sözler
İçimde yankılanan vedalar gibi.

Belki de insan bazen
En güzel havalarda bile üşür
Çünkü bazı soğuklar
Kıştan değıl
Kalbin en derin yerinden gelir.

Mavi gökyüzüne bakıyorum uzun uzun
Belki içimdeki fırtına diner diye
Belki bir gün kalbim de
Bu gökyüzü kadar geniş
Bu gökyüzü kadar sakin olur diye...

Ama bugün anlıyorum ki
Bazen insanın içinde bir kış başlar
Ve o kış...
Ne güneşle geçer
Ne de baharla.

Çünkü bazı kışlar vardır
Takvimde yaz olsa bile
İnsanın kalbinde hiç bitmez...

Hüseyin YANMAZ
14.03.2026